

Justion Advocaten
T.a.v. mevrouw mr. M.M.A.J. Goris
Linatebaan 69a
3045 AH ROTTERDAM

Datum 24 juli 2023
Uw kenmerk Mg/cd/00200764
Zaaknummer 21/00099

Betreft: Brief inzake het verzoek om nader onderzoek op de voet van artikel 461 Sv Ingediend namens veroordeelde [verzoeker] door mr. M.M.A.J. Goris.

Geachte mevrouw Goris,

Bij verzoekschrift van 23 november 2020 heeft u zich op de voet van artikel 461 Sv gewend tot de procureur-generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden met het verzoek tot het instellen van nader onderzoek naar het bestaan van gronden voor de herziening van de onherroepelijke veroordeling van uw cliënt, [verzoeker], die bij arrest van het gerechtshof Arnhem van 15 december 1998 is veroordeeld tot vijftien jaar gevangenisstraf wegens moord.

Uw verzoek strekte met name tot het verrichten van vergelijkende DNA-onderzoek aan sporenmateriaal op het petje van de schutter. Uw verzoek heb ik ter advisering in handen gesteld van de (onafhankelijke) Adviescommissie afgesloten strafzaken (ACAS). De conclusie van haar advies van 31 mei 2022 luidt als volgt:

“Naar het oordeel van de Commissie kan nader onderzoek, zoals voorgesteld, redelijkerwijs niet leiden tot een ernstig vermoeden als bedoeld in het tweede lid van artikel 457 Sv. De Commissie acht nader onderzoek langs de lijnen die in het verzoekschrift zijn geschetst niet noodzakelijk omdat zulk onderzoek niet raakt aan de gronden waarop verzoeker is veroordeeld. Ook voor het overige ziet de Commissie geen aanknopingspunten voor zinvol nader onderzoek naar het bestaan van gronden voor herziening van de veroordeling. Nader onderzoek is naar het oordeel van de Commissie dan ook niet noodzakelijk.”

Bij brief van 12 oktober 2022 heeft u uitgebreid inhoudelijk gereageerd op het advies van de ACAS.

Naar aanleiding van uw verzoek om nader onderzoek, deel ik u mede dat uw argumenten mij geen aanleiding geven om af te wijken van het advies van de ACAS. Ik zal puntsgewijs enkele aspecten van de zaak doornemen, waarin ik het advies van de ACAS en uw reactie daarop betrek.

De relatie tussen het syndroom van Asperger en de afgelegde bekentenissen

Met de ACAS wil ik aannemen dat de verzoeker aan het syndroom van Asperger lijdt. De ACAS heeft evenwel ook overwogen dat het enige empirische onderzoek dat licht laat schijnen op de relatie tussen een ontwikkelingsstoornis en het afleggen van een valse bekentenis, suggereert dat personen met het syndroom van Asperger géén verhoogde kwetsbaarheid hebben voor het afleggen van een valse bekentenis.¹

In uw reactie stelt u dat een dergelijke algemene constatering in het geval van uw cliënt niet opgaat en dat er wel degelijk sprake is van een relatie tussen de – naar uw zeggen – valse bekentenissen en de stoornis, gezien tegen de achtergrond van de gebeurtenissen van die zondag 20 juli 1997.

¹ De ACAS verwijst naar: G.H. Gudjonsson, R.A. Gonzalez & S. Young, 'The risk of making false confessions: The role of developmental disorders, conduct disorder, psychiatric symptoms, and compliance', *Journal of Attention Disorders* 2021, afl. 5, p. 715-723.

Daarover het volgende. De onderbouwing van deze stelling in uw reactie op het advies is m.i. een herhaling van het gestelde in het oorspronkelijke verzoek en is niet met een ander, of nader onderzoek onderbouwd. Nu het oordeel over dit onderwerp is voorbehouden aan specialisten in het werkveld van de psychologie en psychiatrie, zie ik geen aanleiding anders te oordelen dan de ACAS, die de wetenschappelijke literatuur op dit gebied al in kaart heeft gebracht. De relatie die u legt met de gang van zaken tussen het tijdstip van de moord en het moment dat de verzoeker zich heeft gemeld op het politiebureau, kan hieraan niet afdoen.

De betrouwbaarheid van de getuigenverklaringen en het alternatieve scenario

In uw verzoekschrift poneert u de stelling dat de twee tot het bewijs gebezigde getuigenverklaringen van [getuige 3] en [getuige 4] slechts wijzen op een verband tussen de schutter en een persoon met de bijnaam '[bijnaam]', en dat die verklaringen derhalve geen meerwaarde hebben. De ACAS heeft evenwel vastgesteld dat – in weerwil van uw stelling – een veelvoud aan getuigen de verzoeker hebben geïdentificeerd als de schutter door middel van gezichtsherkenning op een politiefoto. In uw reactie hierop presenteert u een alternatief scenario als verklaring. Dit scenario houdt – in de kern genomen – in dat zes van de negen Antilliaanse getuigen die de verzoeker hebben aangewezen als de schutter, broers, respectievelijk vrienden zijn van [betrokkene 3]. Deze [betrokkene 3] zou in uw scenario de werkelijke schutter (kunnen) zijn, en de familie-/vriendengroep zou ten onrechte de verzoeker hebben aangewezen.

Bestudering van het dossier wijst uit dat de Antilliaanse gemeenschap – waaronder de negen Antilliaanse getuigen – de verzoeker beschouwden als een onberekenbare en gevaarlijke man, voor wie men grote angst koesterde. Deze breed gedragen angst voor de verzoeker vormt in mijn ogen een zeer aannemelijke verklaring voor het late tijdstip waarop de – aanvankelijk anonieme – verklaringen zijn afgelegd door de zes Antilliaanse getuigen die aanwezig waren op de plaats delict. Die verklaring acht ik ook aannemelijker dan het alternatieve scenario, waarin er angst zou zijn geweest voor [betrokkene 3] en een daaruit voortkomende drang om hem uit de schijnwerpers van justitie te houden. In het dossier bevindt zich geen enkele aanwijzing die grond geeft voor een dergelijke angst voor [betrokkene 3] binnen de Antilliaanse gemeenschap. Integendeel, [betrokkene 3] was een goede vriend van het slachtoffer en kwam regelmatig bij het gezin van het slachtoffer over de vloer. Ook op de avond van de 20^e juli 1997 heeft [betrokkene 3] de partner van het slachtoffer thuis bezocht, uren nadat de moord had plaatsgevonden.

Daar komt bij dat uit diverse dossierstukken blijkt dat de verzoeker en het slachtoffer voormalige vrienden waren, elkaar goed kenden, maar een geschil hadden gekregen (over geld) en dat de vriendschap beëindigd was. Ook volgt uit de verklaringen van de verzoeker dat hij een hekel had gekregen aan het slachtoffer en van zijn aanhoudende bemoeienis verlost wilde zijn. Daarentegen blijkt uit niets in het dossier dat [betrokkene 3] in onmin leefde met het slachtoffer. Noch blijkt van enig motief dat [betrokkene 3] zou kunnen hebben gehad om het slachtoffer te vermoorden.

De verklaringen van de negen Antilliaanse getuigen bevestigen elkaar niet alleen over en weer, ook vindt de inhoud van de verklaringen bevestiging in het autopsierapport en de verklaringen van de verzoeker zelf. Volgens diverse belastende getuigen op de plaats delict zou het slachtoffer met zijn rug naar de aanlooprichting van de schutter op zijn scooter hebben gezeten, net voor het fatale schot de schutter hebben opgemerkt, over zijn (linker)schouder hebben gekeken, en met zijn arm nog getracht hebben het wapen weg te duwen. De schotbaan van de afgevuurde kogel door het hoofd van het slachtoffer gaat vanaf de inschotopening net aan de binnenkant van het linkeroog, schuin van linksvoor, naar rechtsachter, waar de uitschotopening zich bevond en de schedel is opengebarsten. Dat duidt er op dat het slachtoffer zijn hoofd van rechts naar links heeft gedraaid net voordat het schot viel. Ook de verzoeker zelf omschrijft deze reactie van het slachtoffer: met zijn hand het wapen nog proberen weg te drukken net voordat het schot viel.

Ook zonder de belastende getuigenverklaringen van de familie-/vriendengroep van zes Antilliaanse getuigen blijven er voldoende andere feiten en omstandigheden over die naar de verzoeker wijzen. Zo zijn daar de belastende getuigenverklaringen van [getuige 5], aanwezig op het plein waar de moord plaatshad en op dat moment vijftien jaar oud, en getuige NN8, die zo angstig was voor de verzoeker dat hij zijn identiteit niet heeft willen prijsgeven. Zijn verhoor moest uiteindelijk worden afgebroken en hij is door tussenkomst van de verhorende ambtenaren overgebracht naar het RIAGG voor geestelijke hulpverlening. Dat deze twee getuigen ook in een 'complot' zouden zitten om de verzoeker 'erin te luizen', komt mij onwaarschijnlijk voor.

Verder wijs ik op de belastende getuigenverklaringen van [getuige 11] en [getuige 8]. Uit het dossier volgt dat [getuige 11] en de verzoeker nauw met elkaar optrokken in de periode voorafgaand aan de moord. Zij wijst de verzoeker aan als de schutter, evenals [getuige 8] dat doet. [Getuige 11] en [getuige 8] hebben onafhankelijk van elkaar verklaard dat zij zich, voorafgaand aan de moord, in de buurt van de plaats delict bevonden in elkaars gezelschap en dat zij achtereenvolgens hebben waargenomen (i) dat de verzoeker zich voorafgaand aan de moord bij hen voegde in het bezit van een zwarte sporttas, (ii) dat [getuige 11] van de verzoeker niet in de tas mocht kijken, (iii) dat de verzoeker vervolgens boos van hen wegliep in de richting van de plaats delict, de zwarte sporttas meenemend, (iv) dat er kort daarna één harde knal klonk, (v) dat zij de verzoeker onmiddellijk daarna rennend terug hebben zien komen uit de richting van de plaats delict, zonder de zwarte sporttas, maar met een geweer in zijn handen, en (vi) dat de verzoeker vervolgens langs hen heen is gerend en verder op de vlucht is geslagen in de richting van het nabije winkelcentrum. Hun verklaringen vinden bevestiging in de verklaringen van de getuigen op de omgeving van de plaats delict [getuige 12] en [getuige 13], die beiden hebben verklaard de schutter te hebben zien wegvluchten van de plaats delict, daarbij een groepje Antillianen passerend (twee meisjes en een jongen) die zich ophielden op de hoek van de Obrechtstraat/Mozartlaan. Ook drie van de getuigen op de plaats delict, [getuige 3], [getuige 4] en [getuige 2], hebben verklaard de verzoeker en [getuige 11] kort voor de moord in elkaars gezelschap te hebben gezien op de hoek van de Obrechtstraat/Mozartlaan. [Getuige 11] en [getuige 8] behoren niet tot de familie-/vriendengroep van zes, respectievelijk negen Antilliaanse getuigen, noch behoren de – ook in uw visie – onafhankelijke getuigen [getuige 12] en [getuige 13] tot die groep.

Onafhankelijk objectief (forensisch technisch) bewijsmateriaal

De getuigen [getuige 11] en [getuige 8] hebben verklaard dat de verzoeker kort voor de moord in het bezit was van een zwarte sporttas, die na de moord is aangetroffen in de aanlooprichting van de schutter, op vijftig meter van de plaats delict. De verzoeker heeft in zijn bekentenis van 20 juli 1997 verklaard het wapen in een zwarte tas te hebben gedaan. In uw verzoek betreft u de stelling dat in deze moordzaak enig technisch bewijs jegens de verzoeker in belastende zin ontbreekt. De ACAS heeft evenwel vastgesteld dat die stelling niet door het dossier wordt gedragen, en wijst daartoe op de verklaringen van [getuige 11] en [getuige 8], op de zwarte sporttas, de verklaring van de verzoeker, en op de zich in de zwarte sporttas bevindende (i) doos met patronen en (ii) krant (Telegraaf) met daarop een dactyloscopisch handpalmspoor. Van dit handpalmspoor heeft de technische recherche (CRI) vastgesteld dat die afkomstig is van de verzoeker.

In uw reactie op het advies van de ACAS stelt u dat er op basis van het dossier reden is voor twijfel aan de traceerbaarheid van het handpalmspoor en aan de betrouwbaarheid van de onderzoeksresultaten van het CRI. Dossieronderzoek mijnerzijds wijst uit dat het dactyloscopisch handpalmspoor zeer wel traceerbaar is en er geen reden is voor twijfel aan het bestaan van het handpalmspoor op de Telegraaf dat voor vergelijkend onderzoek is voorgelegd aan het CRI. Ook voor uw hypothese dat de onderzoeksresultaten van het CRI wel eens onbetrouwbaar zouden kunnen zijn wegens contextinformatie van de politie, en zulks heeft geleid tot een 'uiteindelijk subjectief oordeel' van het CRI, zie ik geen enkele grondslag. Voor de aanwezigheid van zijn handpalmspoor op de krant in de zwarte sporttas kan de verzoeker geen verklaring geven. Daarnaast blijkt uit het dossier dat de hagelpatronen die zijn aangetroffen in de zwarte sporttas, van eenzelfde soort zijn als de hagelpatroon die is aangetroffen op de plaats delict en waarmee het slachtoffer is doodgeschoten.

De afwezigheid van bloedsporen

U stelt in uw verzoek en uw reactie de afwezigheid van bloedsporen op de kleding van de verzoeker aan de orde. Volgens u is het welhaast onmogelijk is dat er geen bloed op de kleding van de verzoeker is terechtgekomen wanneer hij de schutter zou zijn geweest. U baseert dat op verklaringen van getuigen en op de foto's van de plaats delict: er is bij het schieten met kracht veel bloed vrijgekomen. Bestudering van het dossier en de foto's van de plaats delict bevestigen inderdaad dat er veel bloed is vrijgekomen. Daarbij moet onmiddellijk de volgende kanttekening worden geplaatst. Het meeste bloed is terechtgekomen in de directe omgeving van het slachtoffer, en meer specifiek in de uitschotrichting van de kogel door het hoofd. De getuige [getuige 3] bijvoorbeeld, stond tijdens het schieten met zijn scooter dicht naast het slachtoffer, in die uitschotrichting van de kogel. Hij is zelf, net als zijn scooter, onder het bloed komen te zitten. De schutter is evenwel aan komen lopen van de andere kant. Hij heeft geschoten op, of zeer nabij van de plaats waar de schutterspet op de grond is gevallen. Er is geen bloed aangetroffen op de schutterspet. Ook de foto's van de bloedsporen op de plaats delict wijzen uit dat op en rond de locatie van de schutterspet geen bloedsporen op

de grond zijn aangetroffen. Uw stelling dat het welhaast onmogelijk is dat er geen bloed is aangetroffen op de kleding van de verzoeker indien hij zou hebben geschoten, wordt derhalve niet gedragen door het dossier.

De zonnebril en de ATB

Meerdere getuigen hebben verklaard dat de schutter tijdens het schieten een zonnebril droeg met een goudkleurig montuur (goudkleurige, dunne pootjes), welke – net als de schutterspet – van het hoofd van de schutter viel tijdens het schieten. In tegenstelling tot de schutterspet, heeft de schutter volgens de getuigen de zonnebril opgeraapt en weer op zijn hoofd gezet voordat hij op de vlucht sloeg. Bij de verzoeker thuis is een zonnebril met een goudkleurig montuur aangetroffen. De verzoeker zelf heeft verklaard een ‘goudkleurige zonnebril met smalle pootjes’ te bezitten en die bril die zondag 20 juli 1997 bij zich te hebben gehad.

Verder wijs ik op de zwarte ATB van het merk ‘Escape’. De getuige [getuige 8] heeft verklaard dat de schutter met een zwarte sporttas is komen aanrijden op een zwarte ATB, die hij heeft geparkeerd bij het bankje waarop [getuige 8] en [getuige 11] gezeten waren. De zwarte ATB was eigendom van [betrokkene 4], die de zwarte ATB volgens de getuige [getuige 8] even had uitgeleend aan de verzoeker, zodat de verzoeker weed kon gaan halen. De verzoeker is uiteindelijk met de zwarte sporttas, maar zonder de zwarte ATB in de richting van de plaats delict gelopen, en na het schot lopend op de vlucht geslagen. De zwarte ATB bleef achter bij het bankje. Getuige [getuige 8] heeft verklaard de zwarte ATB vervolgens te hebben gepakt en daarmee achter de schutter te zijn aangereden, tot in het winkelcentrum. Daar heeft een korte visuele confrontatie plaatsgevonden tussen [getuige 8] en de schutter, waarbij de schutter dreigde met het geweer. [Getuige 8] is toen afgestapt, heeft de ATB neergelegd, en is rennend op de vlucht geslagen, terug naar de plaats delict. Nadat de verzoeker is aangehouden, is – lopende het onderzoek – de zwarte ATB op 7 augustus 1997 door de politie aangetroffen in de schuur van de verzoeker. De verzoeker heeft verklaard de enige te zijn met een sleutel van zijn schuur. Voor de aanwezigheid van de zwarte ATB in zijn schuur kan de verzoeker geen verklaring geven.

De stelling dat de bekentenissen van de verzoeker geen daderwetenschap bevatten

In uw verzoek, en meer uitgebreid in uw reactie, stelt u dat de bekentenissen van de verzoeker geen ‘harde’ daderwetenschap bevatten, ook niet op de drie punten van daderwetenschap waarop de ACAS wijst in haar advies: 1. wetenschap dat het slachtoffer ‘[slachtoffer]’ werd genoemd; 2. wetenschap dat er veel getuigen aanwezig waren die hem (verzoeker) allemaal zouden kunnen herkennen; 3. wetenschap over de kleding die de schutter droeg ten tijde van de moord.

Ten aanzien van het eerste punt verwijst u naar de verklaring van [betrokkene 1], waarin zij over het telefoongesprek met de verzoeker heeft verklaard: “Ook vertelde ik hem dat ik gehoord had dat het [slachtoffer] was die neergeschoten was.” Ik heb die passage in het verhoor van [betrokkene 1] gelezen in het dossier. Dit gegeven weersprekt – inderdaad – de vaststelling dat de verzoeker uit eigen wetenschap de naam van het slachtoffer in zijn bekentenissen kon noemen.

Dat laat evenwel onverlet dat de eerder genoemde andere punten van daderwetenschap mijns inziens overeind blijven. In uw reactie stelt u dat op het tweede punt – dat er veel getuigen aanwezig waren – geen sprake is van daderwetenschap, nu in de middag en op de avond van de moord al was rondgezongen dat er veel getuigen waren van de moord. Dat argument houdt geen stand: de verzoeker heeft immers verklaard dat er veel getuigen aanwezig waren *die hem allemaal zouden kunnen herkennen*. Die omstandigheid geeft de verzoeker ook op als reden voor zijn gang naar het politiebureau: “*Iedereen kon mij herkennen. Daarom ben ik ook naar het bureau gekomen.*” De omstandigheid dat de getuigen ‘hem allemaal zouden kunnen herkennen’ betreft wel degelijk daderwetenschap, want het zegt iets over de identiteit van de getuigen, niet alleen iets over het grote aantal ervan.

Ook op het derde punt – de kleding en het signalement van de schutter – blijven de vaststellingen van de ACAS over de daderwetenschap overeind. In uw reactie stelt u (i) dat het aannemelijk is dat de bekende verklaringen zijn gevoed met informatie van de verhorende politieambtenaren, (ii) dat de verzoeker geen beschrijving heeft gegeven van de kleding van de schutter, maar een beschrijving van wat hij zelf droeg, (iii) dat de zes Antilliaanse getuigen bekend waren met de merkkleding die de verzoeker gewoonlijk droeg, net als met het gegeven dat de verzoeker een tatoeage van een spin in zijn nek had, (iv) dat de ‘objectieve’ getuigen anders hebben verklaard over de kleding en de schoenen van de schutter dan de zes Antilliaanse getuigen.

Om met het laatste onderdeel te beginnen: dossieronderzoek mijnerzijds wijst uit dat de verklaringen over de kleding van de schutter niet significant uiteenlopen als het gaat om de verklaringen van de Antilliaanse getuigen op en rondom de plaats delict, en van de 'objectieve' getuigen die zich elk voornamelijk bevonden in hun woning, gelegen in het appartementencomplex dat uitziet op het Obrechtplein, c.q. de Obrechtstraat (omgeving plaats delict). Uw stelling dat de Antilliaanse getuigenverklaringen over de kleding van de schutter (en de spin-tatoeage) nietszeggend zijn, nu zij bekend waren met de merkkleding van de verzoeker, is volledig gestoeld op het alternatieve scenario, waarin er sprake zou zijn van een onderlinge afspraak om de verzoeker onterecht aan te wijzen als de schutter. Hierboven heb ik al aangegeven dit alternatieve scenario niet aannemelijk te achten. Waarop u precies doelt met de opmerking dat de verzoeker geen beschrijving heeft gegeven van de kleding van de schutter, maar een beschrijving van wat hij zelf droeg, is mij niet duidelijk. De ACAS heeft immers hetzelfde geconstateerd. De daderwetenschap is nu juist af te leiden uit de overeenkomsten tussen de kleding die verzoeker zelf zegt gedragen te hebben, en de beschrijving die de getuigen hebben gegeven van de kleding die de schutter droeg.

Uitgebreide bestudering van het dossier wijst uit dat de verzoeker ook een aantal andere verklaringen heeft afgelegd waaruit mijns inziens daderwetenschap is af te leiden. Ten eerste de verklaringen van de verzoeker over de zwarte (sport)tas die is gevonden in de buurt van de plaats delict. De verzoeker heeft in zijn bekentenis verklaard: *"Ik heb het wapen ergens weggehaald, heb het in een zwarte tas gedaan en ben toen naar het plein gelopen."*² In uw reactie op de ACAS stelt u dat de verzoeker met deze verklaring niet meer heeft verklaard dan hetgeen de politie zelf al weet, verwijzend naar uw aanname dat de 'valse' bekentenissen van de verzoeker gevoed zijn met informatie door de politie zelf. Voor die aanname heb ik geen steun gevonden in het dossier. Bovendien heeft de verzoeker in een later verhoor, gevraagd hoe hij bij een zwarte tas komt, verklaard: *"Ik heb dat verzonnen."*³ Die verklaring wijst er niet op dat de verzoeker door de politie is gevoed met daderwetenschap.

In de tweede plaats heeft de verzoeker in zijn bekentenis een vrij nauwkeurige omschrijving gegeven van het wapen waarmee hij het slachtoffer heeft doodgeschoten. Hij heeft verklaard: *"Ik heb de jongen vanmiddag met een shotgun doodgeschoten. Ik geloof dat ze dat ding zo noemen."*⁴ En: *"het wapen was 40 á 50 cm groot, zwart van kleur, waarvan sommige delen glanzend, met een loop en een gat van ongeveer 18 mm."*⁵ Deze omschrijving door de verzoeker komt op veel onderdelen overeen met de omschrijving die de verschillende getuigen hebben gegeven van het wapen waarmee zij de schutter hebben gezien.⁶

² Procesdossier p. 144.

³ Procesdossier p. 155.

⁴ Procesdossier p. 143.

⁵ Procesdossier p. 147.

⁶ Over het wapen van de schutter hebben de getuigen het volgende verklaard. Getuige (ruime plaats delict) [getuige 15], p. 22 procesdossier:

"Ik zag dat hij een lange staafachtig voorwerp van 40 á 50 cm lang in beide handen voor zijn lichaam had." Getuige (ruime plaats delict) [getuige 17], p. 27 procesdossier: *"Toen deze man wegliep zag ik dat hij een geweer o.i.d. in zijn handen had. Ik zag in ieder geval 2 buizen langs elkaar lopen. Volgens mij betrof het een dubbelloops geweer. Maar ik weet dit niet zeker, ik heb geen verstand van wapens."* Getuige (ruime plaats delict) [getuige 13], p. 29 procesdossier: *"Het was een lang wapen en geen pistool of iets dergelijks."* Getuige (ruime plaats delict) [getuige 12], p. 31 procesdossier: *"Het was een soort riot-gun. Volgens mij met twee lopen en ik zag dat het achterste stuk gebogen was. Het was een wapen met een lengte van ongeveer 50 cm."* Getuige (ruime plaats delict) [getuige 16], p. 35 procesdossier: *"Ik zag dat deze man een op een geweer lijkend voorwerp in zijn rechterhand vasthield. Ik herkende dit voorwerp als een geweer omdat er twee buizen naast elkaar zaten. De twee buizen waren zwart, althans ze glommen niet. (...) Ik was namelijk helemaal gefixeerd op de ding wat de man vasthield en waarvan ik nog steeds zeker ben dat het een geweer moet zijn. De buizen waren minstens een halve meter lang."* Getuige (plaats delict) [getuige 3], p. 52-53 procesdossier: *"Ik zag, (...) hij een shot gun tussen zijn kleding tevoorschijn haalde. U vraagt mij nu of ik kan aangeven hoe deze shot gun eruit zag. Ik schat dat het wapen circa 50 á 60 centimeter lang was. Het wapen was zwart van kleur. Het wapen had een loop. Ik zag dat die jongen de achterzijde van het wapen met zijn rechterhand vast had terwijl hij met zijn linkerhand een schuivende beweging naar achter maakte. Ik weet wat een schot gun is."* Getuige (plaats delict) [getuige 4], p. 58 procesdossier:

"Ik zag ook dat [bijnaam] met beide handen een zogenaamde shot-gun uit de voorzijde van zijn broek trok. Vervolgens hield hij dit wapen met zijn rechterhand vast en hoorde en zag ik dat hij dit wapen in een beweging doorlaadde. Ik zag dat het wapen was voorzien van een loop, volgens mij zilverachtig van kleur, de kolf was bruin van kleur." Getuige (plaats delict) [getuige 1], p. 63-64 procesdossier: *"Ik zag dat hij een geweer in handen had. Ik herkende het als een riotgun, zo noem ik dat, met afgezaagde loop. Ik schat de lengte van het geweer op ongeveer 50 centimeter. (...) De loop was blank. De achterzijde van het geweer, u legt mij uit dat dit de kolf is, heb ik niet kunnen zien. De onderzijde van het wapen was eveneens blank."* Getuige (plaats delict) [getuige 6], p. 68 procesdossier: *"Ik zag ook*

Ten derde heeft de verzoeker in zijn bekentenissen het schieten omschreven, alsmede de reactie van het slachtoffer: *"Ik zag hem daar staan, keek hem in zijn gezicht en heb hem raak geschoten. Ik heb een keer geschoten. Daarna ben ik weggelopen. (...) Er stonden meerdere groepjes op het plein. Ik had de shotgun onder mijn bomberjack. Toen ik bij de groep kwam zag ik de jongen staan, ik pakte de shotgun en schoot gericht op hem. De jongen viel gelijk op de grond."*⁷ En: *"Toen ik op het plein was en op ongeveer 15 meter van een groep jongens was, bemerkte ik dat ze mij zagen komen. Ik was zeer alert; Ik ben op [slachtoffer] toegelopen. [Slachtoffer] zag mij toen ook komen. Ik had het wapen al in de hand. Ik zag dat [slachtoffer] een beweging maakte, maar ik schoot en ik zag dat het raak was."*⁸ Niet alleen komt zijn omschrijving van het schieten overeen met wat de Antilliaanse getuigen op de plaats delict hebben verklaard over de gang van zaken, nog opvallender is de overeenkomst tussen de verklaring van de verzoeker en die van een aantal getuigen, voor wat betreft de reactie van het slachtoffer net voordat het schot viel: het slachtoffer heeft nog getracht het wapen weg te duwen, maar was te laat.⁹

dat [BIJNAAM] een riotgun vasthield en op het hoofd van [slachtoffer] richtte. Hij hield dit wapen vast in zijn rechterhand. Ik herkende dit wapen direct. Mijn vader heeft op Curaçao veel land en heeft zelf ook zulke wapens. Ik weet dat dit wapen aan de onderkant geladen wordt en dat er meerdere hagelpatronen in geduwd kunnen worden. Vervolgens kan dit wapen doorgeladen worden middels pump action. Onder de loop zit een handvat wat heen en weer bewogen moet worden om een patroon in de kamer te krijgen." Getuige (plaats delict) [getuige 1], p. 73: *"(...) ik schat dat het nabij 15.00 uur was, zag ik die [bijnaam] daar dus komen aanlopen vanachter de bosjes weg. Ik zag dat hij in zijn hand een riot-gun had. De loop was zwart. Ik denk dat de loop zo'n 50 centimeter was. Volgens mij is zo'n riot-gun normaal langer maar was dit er een met een afgezaagde loop."* Getuige (plaats delict) NN5 ("[...]"), p. 78: *"Ik zag dat [bijnaam] een shotgun bij zich droeg. Ik zag dat hij deze shotgun in zijn rechterhand droeg. IK zag dat hij de shotgun met zijn rechterhand vasthield en met zijn linkerhand ondersteunde. Zijn rechterhand hield hij achteraan de shotgun vast en met zijn linkerhand ondersteunde hij de shotgun aan de voorkant."*

Ik zag dat het een shotgun was omdat ik wel in boeken heb gezien hoe een shotgun eruit zag. Later zag ik hoe [bijnaam] doorlaadde. Aan de manier hoe [bijnaam] doorlaadde, werd het mij bevestigd dat het een shotgun was." Getuige (plaats delict) [getuige 2], p. 82-83 procesdossier: *"Ik zag dat hij een lang wapen in de handen had. Ik noem dit een geweer. Het was van zwart/grijs metaal. Ik schat de lengte op 60 cm (verdachte wijst de breedte van een bureau aan = 60 cm). (...) Hij maakte een snelle beweging met 1 hand aan het wapen. Hij bewoog z'n hand van voren naar achteren en ik hoorde "klak klak". Ik weet dat hij op dat moment het wapen laadde. Ik dacht dat de loop uit 1 buis bestond, maar ik heb dit niet goed gezien."* Getuige (plaats delict) [getuige 6], p. 86 procesdossier: *"Ik zag dat hij een soort shotgun in zijn handen hield. Ik denk dat dit een shotgun is, omdat ik dit soort wapens wel eens in een film heb gezien. Ik zag dat het wapen zwart met grijs gekleurd was of zilverkleurig. Ik zag dat hij het wapen laadde. Volgens mij deed hij dit met beide handen, dit weet ik niet zeker."* Getuige (plaats delict) NN8, p. 90-91 procesdossier: *"Ik zag en hoorde dat [bijnaam] een geweer in zijn rechterhand vasthield en dit vervolgens doorlaadde. Hij deed dit met een hand en ik zag dat hij een soort van op en neer gaande beweging maakte. Ik hoorde duidelijk "klak klak". (...) Op dat moment zag en hoorde ik dat [bijnaam] het wapen opnieuw doorlaadde. Ik zag dat er iets uit het geweer kwam wat rood van kleur was. (...) Van het geweer dat [bijnaam] droeg, kan ik zeggen dat het ongeveer 50 tot 60 cm lang was."*

De loop van het wapen was donker blauw of zwart. Op de loop zat iets zilverkleurigs." Getuige [getuige 14] (bevond zich met [getuige 11] op/bij het muurtje op de kruising Obrechtstraat/Mozartlaan), p. 116 procesdossier: *"Vervolgens zag ik dat er een man onze richting op kwam rennen. Deze man droeg een wapen in z'n handen. Het zag eruit als een groot geweer, zwart van kleur."* Getuige [getuige 8] (bevond zich met [getuige 11] op/bij het muurtje op de kruising Obrechtstraat/Mozartlaan en is na het schot achter de schutter aan het winkelcentrum in gefietst), p. 100 en 119 procesdossier: *"Ik zag dat hij iets in zijn handen had wat leek op een geweer. Het was ongeveer 40 á 50 centimeter lang en zwart met nikkel van kleur. (...) Ik zag dat hij het geweer een beetje onderuit liet zakken en vervolgens de loop in mijn richting wees. Het was 1 loop."*

⁷ Procesdossier p. 144.

⁸ Procesdossier p. 147.

⁹ Zo heeft getuige [getuige 3] (plaats delict) verklaard, p. 52 procesdossier: *"Ik hoorde dus dat deze jongen onder het lopen het wapen doorlaadde. [Slachtoffer] hoorde dit geluid ook. Ik zag dat hij direct na dit geluid in de richting van de jongen keek. Verder zag ik dat [slachtoffer] zijn arm in de richting van de jongen uitstak. Ook hoorde ik dat [slachtoffer] tegen de jongen riep: "Geen geintjes."* Getuige [getuige 4] (plaats delict) heeft verklaard, p. 59 procesdossier: *"Ik hoorde dat [slachtoffer] tegen [bijnaam] zei: "Bewaar die dingen". Ook zag ik dat [slachtoffer] met zijn rechter arm probeerde het wapen af te weren. Kennelijk zag [slachtoffer] geen kans het wapen weg te drukken want [bijnaam] hield het wapen ter hoogte van het gezicht van [slachtoffer] en schoot direct."* Getuige (plaats delict) [getuige 6] heeft verklaard, p. 68-69 procesdossier: *"Ik zag dat het einde van de loop van dit wapen op ongeveer 40 centimeter afstand van het hoofd van [slachtoffer] was. Ik zag dat [slachtoffer] over zijn linker schouder keek. Ik hoorde [slachtoffer] tegen [bijnaam] zeggen "bewaar die ding". Ik weet niet wat [slachtoffer] daar mee bedoelde. Ik zag wel dat [slachtoffer] zijn arm in de richting van het wapen bracht terwijl hij dit tegen [bijnaam] zei. [Slachtoffer] maakte een soort wegwerp gebaar. Op datzelfde moment schoot [bijnaam] [slachtoffer] neer."*

De schutterspet

Tot slot nog enkele opmerkingen over de schutterspet die op de plaats delict is achtergebleven en volgens de ooggetuigen van de moord van het hoofd van de schutter was gevallen. Deze schutterspet betreft een zwarte, leren baseballpet met aan de voorzijde in wit/grijs het opschrift "Los Angeles Kings". De verzoeker heeft ontkend een pet te hebben gedragen tijdens de moord.¹⁰ Hij heeft verklaard in het bezit te zijn van twee petten en heeft over die petten de volgende verklaringen afgelegd: *"Ik draag normaal een pet. Ik heb een stoffen pet met het opschrift New York Yankees. Ook heb ik een zwart leren petje. Deze petten moeten nu thuis zijn."*¹¹ *"U vraagt mij weer naar mijn petjes. Zoals ik al eerder verklaard heb, heb ik in mijn bezit een base-ballpetje met het opschrift "NY". NY staat voor New York Yankees. Dit petje is vies. Het zit onder de sambal. Het petje is blauw van kleur en is mijn lievelingspetje en ik draag dit petje bijna altijd. Verder heb ik een zwart leren baseball-petje. Op dit petje staat een opschrift in grijs of wit. Volgens mij staat er "RAIDER" op of iets Amerikaans. Waar het opschrift staat weet ik niet. Het kan voor of achter op staan. Als het goed is zijn beide petten thuis."*¹² *"U vraagt mij nogmaals naar mijn petten. Beide petten moeten bij mij thuis liggen, zoals ik al eerder heb verklaard."*¹³ Bij het tonen van een politiefoto van de schutterspet vermeldt het proces-verbaal van verhoor van 8 augustus 1997: *"NOOT: Verdachte werd een foto getoond, met daarop de pet, welke werd aangetroffen op de plaats van het misdrijf. De pet met het opschrift "LOS ANGELES KINGS". Ken jij die pet? Ik ken deze pet niet. Ik heb een pet met het opschrift RIDER of RIDERS. Waar die pet is, weet ik niet. Gestolen of zo. Mijn petten verdwijnen zo vaak. Ook mijn mutsen verdwijnen."*¹⁴ Tijdens de huiszoeking in de woning van de verzoeker op 21 juli 1997 is alleen het blauwe baseballpetje met het opschrift NY en de sambalvlekken aangetroffen. De zwarte, leren baseballpet, waarover de verzoeker aanvankelijk heeft verklaard dat die (ook) bij hem thuis moest liggen, werd niet aangetroffen.¹⁵

Beslissing

De door u aangevoerde argumenten geven mij geen aanleiding om het advies van de ACAS te passeren. Uw stellingen doen naar mijn inzicht niets af aan de overwegingen die de ACAS in haar advies tot uitdrukking heeft gebracht. Eén en ander brengt mij tot het oordeel dat nader onderzoek noodzakelijk, noch zinvol is. Bovendien zijn er naar mijn inzicht onvoldoende aanwijzingen voor een mogelijke grond tot herziening. Dit betekent dat uw verzoek om nader onderzoek wordt afgewezen.

Deze beslissing is niet aan enig rechtsmiddel onderworpen, doch deze uitkomst belemmert u niet zich met een verzoek tot herziening te wenden tot de Hoge Raad.

Deze beslissing en het advies van de ACAS zullen in geanonimiseerde vorm worden gepubliceerd op de website www.rechtspraak.nl.

Ik hoop u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd.

Hoogachtend,

D.J.C. Aben,
advocaat-generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden
namens deze,

¹⁰ Procesdossier p. 147, verhoor verdachte d.d. 21 juli 1997, 12:01 uur.

¹¹ Procesdossier p. 147, verhoor verdachte d.d. 21 juli 1997, 12:01 uur.

¹² Procesdossier, p. 152, verhoor verdachte d.d. 22 juli 1997, 11:30 uur.

¹³ Procesdossier, p. 156, verhoor verdachte d.d. 23 juli 1997, 15:10 uur.

¹⁴ Procesdossier, p. 172-173, verhoor verdachte d.d. 8 augustus 1997, 10:59 uur.

¹⁵ Rapport Technische Recherche IJsselland (technisch sporenonderzoek) d.d. 15 augustus 1997, BPS.nummer: 97-076141, p. 34

Datum 24 juli 2023

Pagina 8 van 8

[...]
Administratief juridisch medewerker

1 0 6 8 5 3 8 0